

De wijzen uit het oosten

Het licht achterna

Het was midden in de nacht. Drie mannen liepen door het donker. Ze kwamen uit het Oosten. Uit het buitenland. Ze waren op weg naar het land waar het volk van God woonde, het volk van Abraham, Mozes, Ruth en David. Ze gingen het licht achterna.

Af en toe bleven ze even staan om naar de sterrenhemel te kijken.

'Kijk,' zei de voorste, 'die heldere ster daar, dat is hem. Dat is de ster die ons de weg wijst naar het kind dat geboren is: het koningskind.'

'Ik begrijp iets niet,' zei de tweede. 'Er is daar toch al een koning? Koning Herodes. De Romeinse keizer heeft het land toch veroverd? Hij is de baas over het volk dat daar woont.'

'Tja,' zei de derde. 'Precies begrijp ik het ook niet. Maar het stond in de sterren.'

Ze bleven weer even staan. Gek, maar het leek wel of het licht van de ster die ze achterna gingen, flauwer was geworden. En er stonden nog zoveel

andere sterren te flonkeren aan de hemel. Welke kant moesten ze nu op?

Zonder precies de weg te weten liepen ze door.

Die heldere ster zagen ze niet meer, maar er waren wel steeds meer lichtjes in de verte. Niet aan de hemel, maar veel lager. Dat moest de grote stad zijn. De hoofdstad. Jeruzalem.

Ineens was al hun twijfel weg. Natuurlijk. Waar zou de nieuwe koning anders geboren worden? Daar woonde koning Herodes toch ook?

Snel holden ze de stad in. Aan de eerste de beste soldaat vroegen ze: 'Waar kunnen wij de pasgeboren koning van dit volk vinden?'

De soldaat ging vlak voor de reizigers staan.

'Pasgeboren koning?' zei hij. 'Er is hier maar één koning. Namens de Romeinen. En verder mag er helemaal geen andere koning zijn.'

Toen liep hij weg en vertelde alles door aan koning Herodes.

Die was bang dat hij niet meer de baas zou zijn.

Daarom liet hij alle geleerden bij zich komen. Die schraapten hun keel en zeiden: 'Wij hebben in de oude, heilige boeken gelezen dat de herder en leider van dit volk in het dorpje Betlehem geboren wordt.' 'Mooi zo,' zei koning Herodes. 'Dan weet ik genoeg.' Hij liet de drie wijzen uit het Oosten bij zich komen. 'Jullie moeten naar Betlehem gaan,' zei hij. 'En als jullie de pasgeboren koning gevonden hebben, kom dan terug om aan mij te vertellen waar hij is. Dan kan ik hem eerbiedig gaan groeten en mooie geschenken brengen.'

Maar dat was een leugen. Koning Herodes wilde helemaal niet dat iemand anders koning zou zijn. De wijzen vertrokken. Ze waren Jeruzalem nog niet uit, of ze zagen de grote ster weer. 'Zaten wij even verkeerd in de stad!' zeiden ze tegen elkaar. Ze dansten bijna, zo blij waren ze. Ze zaten weer op de goede weg. En nu hoefden ze alleen maar de ster te volgen.

Eindelijk bleef de ster stilstaan boven de plaats waar Jezus was geboren. Ze gingen naar binnen en zagen het kind met zijn moeder Maria en Jozef. Ze haalden hun schatten uit hun tas en gaven Jezus mirre, wierook en goud.

Ze bleven een nachtje slapen. Ze droomden van het licht en van het kind dat geboren was. Maar ze droomden ook van koning Herodes. Het was een heel nare droom: koning Herodes wilde de pasgeboren koning doden.

Daarom gingen de wijzen niet terug naar Jeruzalem. Ze gingen langs een andere weg terug naar het Oosten.

Ook Jozef droomde dat er gevaar dreigde. Samen met Maria en het kind vluchtte hij met hun ezeltje naar Egypte. Daar bleven ze wonen tot Herodes dood was. Toen gingen ze naar Nazaret terug.

Matteüs 2,1-23